

Collegium Iuris Consultorum In Universitate Rostochiensi Ad inferendas conditorio suo hodie hora 1ma pomerid. in Templo Mariano Exuvias Viri ... Dn. Andreae Amselii, Pandectarum, dum viveret, Prof. Publ. ... Dni: Collegae aestimatiss. Omnes Ordini Academico belle cupientes solertissime invitat : [P. P. Sub Sigillo Collegii Iuridici d. 2. Iun. A. R. S. MDCLXXXV.]

Rostochi[i]: Weplingius, [1685]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn742724034>

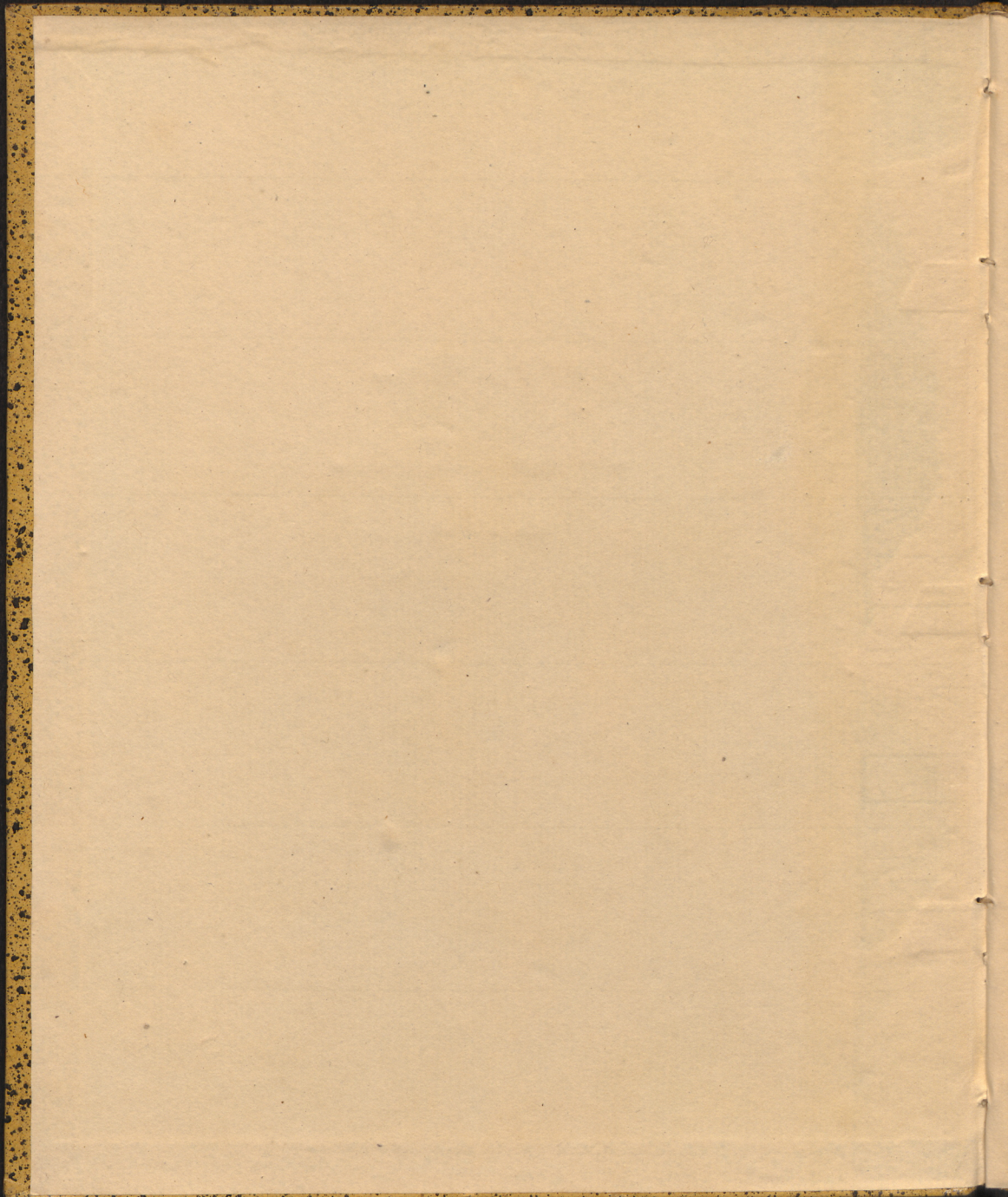
Druck Freier Zugang

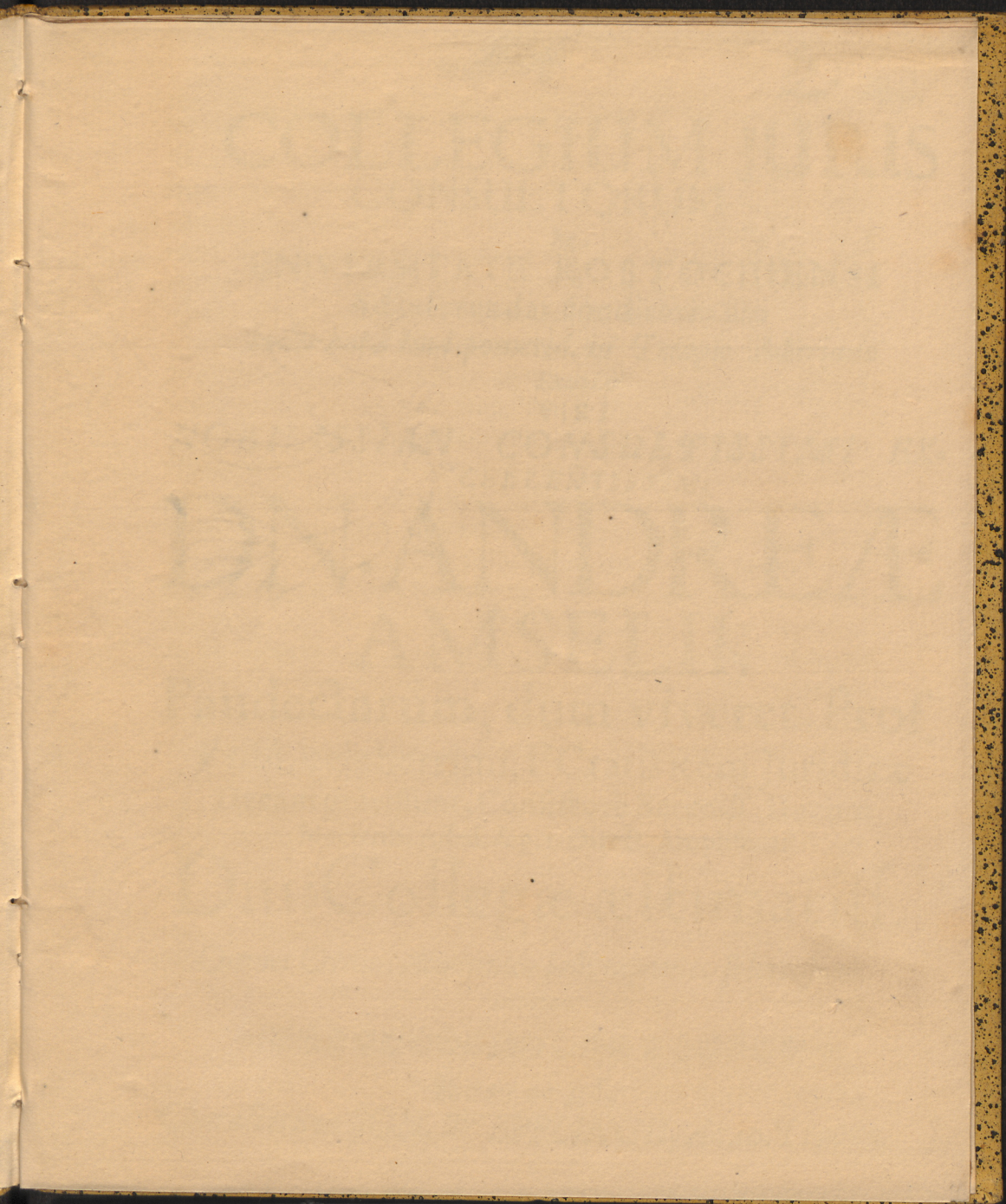

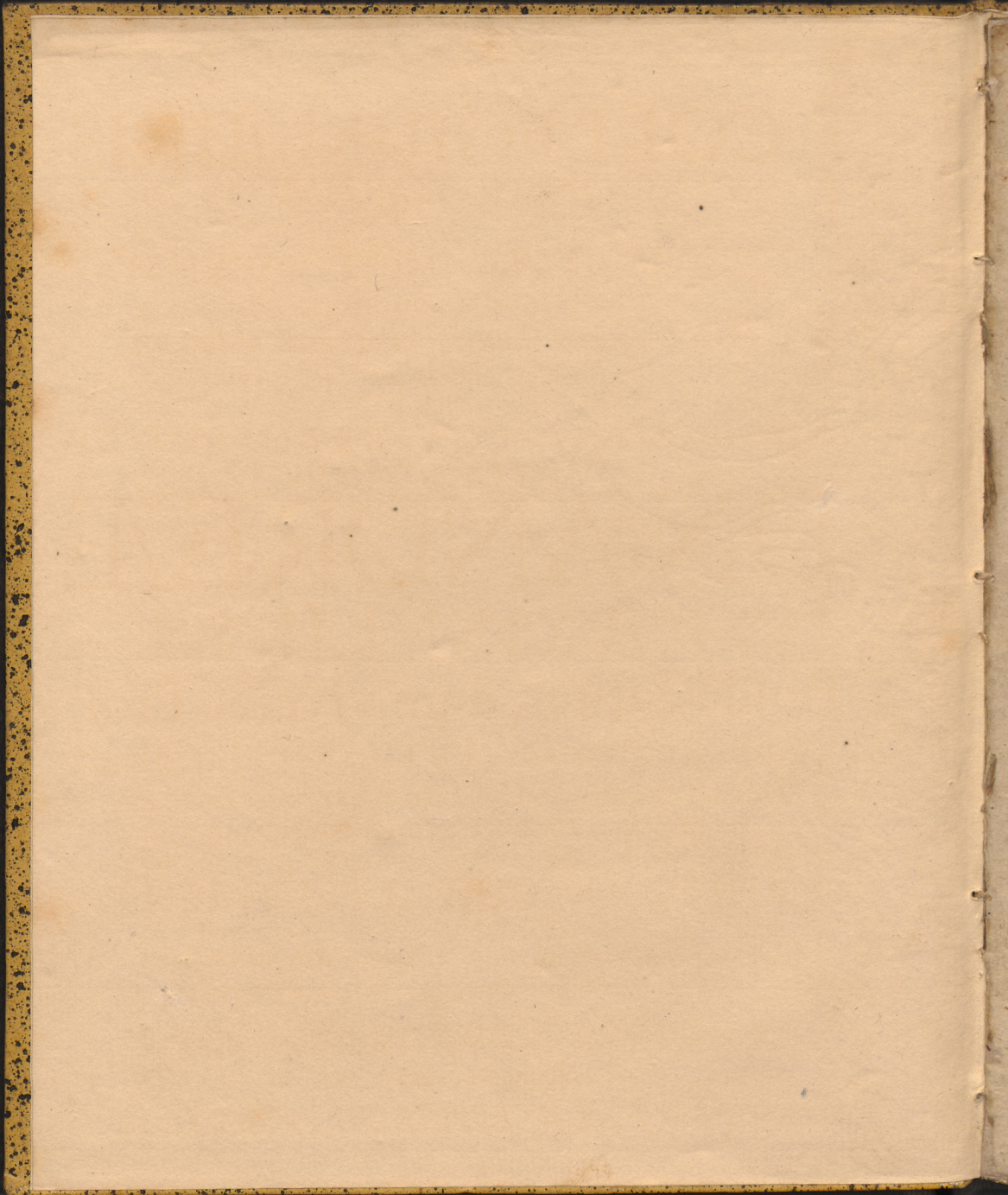
Colleg. ICtor.,

in A. Amsel.

R. 1685.

2. 45
COLLEGIUM JURIS
CONSULTORUM

In
UNIVERSITATE ROSTOCHIENSI

Ad inferendas conditorio suo

hodie horâ Imâ pomerid. in Templo Mariano

Exubias

VIRI

NOBILISSIMI CONSULTISSIMI EX-
CELLENTISSIMI

DN. ANDREÆ
AMSELI,

Pandectarum, dum viveret, Prof.

Publ. celeberrimi, FCtatis item Juridicæ

Decani gravissimi, Consistorii Sereniss Ducum

Meclenb. Assess. & p. t. Direct. Amplissimi

Dni: Collegæ æstimatiss.

*Omnes Ordini Academico bellè cupientes solertissime
invitat.*

ROSTOCHI,

Characteribus JOH. WEPPLINGII, ACAD. TYPOGR.

Isertissimus Romani autor
eloqvii sollicita curate trutinantis
iudicii lance perpendens, quam
evanida & fragilitati obnoxia,
mortalium quorum libet sit con-
ditio, a qua nec vivida juvenum
abhorreat ætas, & in quam proni-
or inclinatioꝝque sit caduca cani
corporis maturitas, elegantissime
de senectute alicubi fatur: *Omnis*

conglutinatio recens agrè, inveterata facile divellitur. Enim-
vero è levibus omnino principiis proletariam illam coisse
compagem, lubricumque istud glutinamentum, hominem,
nemo nisi originis temerè oblitus suæ ambegerit. Prout
adeo, quicquid recenti compactum est glutine, firmius co-
hæret operosiusque dissolvitur; quod verò inveterato are-
factoque nimis ferrumine continetur glutinoso, perfacili
negotio dissilit, rimisque fatiscit: Sic a quo tenero adhuc
vegetove vitale possidetur gluten, is ægrius utique hoc flac-
cescere sentiet, quam ille, cui diutinâ concussione matura-
tas quædam horna ad dissiliendum opitulatrices manus in-
gerit. Illi non malè difficiles obitus è Marone 4. *Æneid.*
applices, quibus luctantem animam nexosque resolvere ar-
tus, laboriosa plenum opus est alex, dum conclamatis penè
rebus, ultimus (quod dicitur) rudens rumpitur, obtusæque
aures oculisque novissimus horror ingruit: uti è contra
huic non inconcinnè tribuas mitem obitum, cujus 3. *An-*
nalium Tacitus meminit. Inviçtissimum illud triumphantis
tolerantiæ exemplar Hhusites, nec immemor hujus erat li-
mosæ generationis in grandi illâ cynriæ jacturæ mole, caus-
satus ex argillâ glutineve confluisse & coaluisse mortale sy-
stema, nec nisi malè materiata esse calulam, ruinosa uti-
que

que & labilem, ubi gravior tempestuosi aëris procella in ipsam irruat. Ceterum uti paries paleâ satiatus inani, madente adhuc vel inspissatâ nonnihil argillâ, consolidatus perstar, nec tam facili operâ dejici dissiparique potest, quàm si quæ maceria per aliquot temporis intervalla absumto tenaci humore exiccata, & fatiscentibus ferruminantis luti adminiculis debilitata sit, eam quippe levi impulsu moveri, concuti disturbarique ceras. Non ab simili ratione eum, in quo humidum adhuc prævalet radicale, quique novissimè coëuntia agnoscit humani glutinis lutive primordia, agræ ac vix divelli contingit, cum hic, qui glutini tabescenti glebave fatiscenti in maturiori ævo similis existit homo, per levi concussu nutet, ruat, subsidatque, argilla resolubilis, limus leviter diffuens, & pulvis tenui halitu diffabilis. Inde tot sæpe dies gravissimè cum ultimâ catastrophe vegetos quidem, colluctari videas juvenes, ut dirigeat spissâ gelidus formidine sanguis ejus, qui oculis tam acerba observat fata; Senes verò lentâ morte contabescere & sensim placidèque extingui ac obdormiscere comperias. Tale enim quiddam in his observare licet, quale in luculento igni sopiendo spectamus, quem vix affluentiori latice extinxis, cum idem, si deflagrare saltem sinas, nullo strepitu nullis crepitaculis consilescat & soporetur. Et veluti, Tullio teste, poma ex arboribus, si cruda sunt, vi avelluntur, si matura cocta que, decidunt: Sic vitam adolescentibus vis aufert, senibus maturitas. Nec incommodè à flammâ deficiente, tralatione ductâ decrepiti senes sunt dicti, qui viribus per ætatem fractis vigore pristino jam destituti existunt, & quibus juxta essatum Lucretianum annis corpus jam marcet & artus Confecti languent. prout quippe ignis absumptâ, quâ alebatur, materiâ, stipulis, cremiis, spinis, carduis, assulis aliisque ignem nutrientibus quibusvis, deficit, & crepitum insigniorem, quem antea non per-

functoriè ardens e'debat, explodere desinit: pariter senilis
vita expirante, quo abundabat prius, vivido calore decre-
pat, elassescit & absumitur. Si illa facilius caduciter solubilis
effocti corporis dissipatio rigidis quorundam priscorum ani-
mis penitus admitta fuisset, non tam immani barbaro pro-
pudiosoq; violentæ dissolutionis genere in seniles turpiter sa-
yiissent exuvias. Tradunt Hyperboreos illos penitissimos, qui
in extimo orbis tractu siti sunt, homines rigentis barbariei &
omni humano generi insociales, eos, qui longo ævo vixerunt,
post epulas & familiare convivium sertis redimitos è rupe ab-
ruptâ in mare præcipites dare. Quod de Caspiis quoq; memo-
riæ proditum est: nam filii parentes septuagenarios domi
clausos, aut in loca inculta & deserta, intimasqve solitudines
expositos vel fame necatos siti & inopiâ conficere, celebre fu-
nus putârunt. Apage foedissimam illam inveteratæ conglu-
tinationis divulsionem! Ruit ipsa sat ocyter & ad ultimum
properabunda suspirat halitum evanida flaccidaqve senum
vita, nullo alio egens impulsore vel destructore, ceu quæ in
corruptionis portum plenis remis velisque contendat.
Quam ceteroqvi fluxa & fugitiva, quam cepphica quamqve
ultrò abiens mortalium ætas sit, id quidem cotidianus indies
pulsati æris funesti sonus amplissimè inculcat, tam facilè sub-
indicans labare corrüereqve mixtum caducos homines, & te-
neros & adultos & vegetos & emarcidos, quam facilè juncus
in siticulosis locis arefcit, aut dissipatur tela aranei, aut oleæ
flores decurrit sideratio: nullum vel invalidum omnino hic
injicientibus universali fragilitatis legi sufflumen vernante
ætate, vegetâ valetudine, & virili robore imaginariis huma-
næ temeritatis præsumptionibus. Etenim quæ hæc quidem
credatur sanitas, quæ ista firmitas, quæ demum vita? quam hu-
mores tumidam reddunt, dolores extenuant, ardores exic-
cant, ærea morbidam efficiunt, escæ inflant, jejunia mace-
rant, joci dissolvunt, tristitiæ consumunt, sollicitudo coar,
ctat-

Etat, securitas hebetat, divitiæ inflant & jactant, paupertas
 dejicit, juvenus extollit, senectus incurvat, infirmitas fran-
 git, mœror deprimit. Scilicet sic alternatim totius deficit
 corporis vigor, ut paulatim ad se homo ducatur, meliorem-
 que illam partem æstimet, quâ vivit & quâ victurus etiam
 cum deserit. Omnis in penetrabili thesaurus locatur: atque
 anima thesaurus est & in corpore laet, æternus in caduco
 fragiliqve. Pereant, corruant, disturbenturqve mobilia
 mortalium corporum magalia, versatilia illa Diogeniana
 dolia, evolat ad augustius palatium, ad pausilypum *αχαιοσπονοσφιδου*
 liber ærumnis vitæ spiritus ibi securissimè in duraturas man-
 siones se recepturus. Mansisse eandem dissolubilis leviter
 inveterata conglutinationis sortem, Venerabilem senem,
 Virum Nobilissimum & Consultissimum DN. ANDREAM
 AMSELIUM Antecessorem hujus Universitatis celeberrim-
 um, Collegam nostrum conjunctissimum, tristis eheu! pa-
 tulus buccis experientia eloquitur: Neqve enim diu est, ex
 quo vegetum vigentemqve eum intueri licuit, nunc luctu-
 oso cum florentissimæ familiæ dispendio surreptum, nec nisi
 in decretorio olim die tanquam æternitatis candidatum
 revidendum; Cujus victuram memoriam celebremqve
 laudatissimis studiis famam recensione clarorum natalium
 & honestissimè actæ ætatis publico exposuisse lubet. Duo-
 devicesima erat Novembris lux anni partæ per sospitatore
 salutis MDCXXV. cum fragili vitæ conglutinatione & ter-
 renæ lucis usurâ frui inciperet æstimatissimus Dn. Collega,
 Genitore quidem gaudens Viro Eximio præstantissimo ac in-
 tegerrimo DN. JOHANNÉ AMSELIO, Collegii nostri
 quondam Secretario dexterrimo; Genitrice verò Matriona-
 rum amplissimâ ornatissimaqve ANNA *WIBBECHEN*.
 Avum paternum coluit Virum undiqve laudatissimum
 DN. ANDREAM AMSELIUM è non ignobili Stiria oppi-
 do *SEYM* n. tales ducentem, & propter turbamenta dissi-

diu Religiosi sedem inde mutare hucque transferre coactum; Aviam maternam femineâ laude ac virtute maximè conspicuam MARTAM **HJEDMANNÆ**. Avus Maternus ipsi extitit Nobilissimus & Consultissimus DN. GEORGIUS LUBBECHIUS, U. J. D. & Dicasterii provincialis Mecleburgici Advocatus amplissimus; Avia autem materna Feminarum Clarissima WENDULA **KONZERN**. Irriguo divinoque sacri fontis latice cœlesti initiatus regno, solertissimâ solitorum maximopere de probâ subolis educatione parentum curâ, pueritiam & adolescentiam per omnium honestarum artium cultum transegit, literisque non leviter imbutus tolidioribus mirâ indole effloruit. Expleto uno ultra tria lustra ætatis anno Lubecam missus, omnibus iis sedulò invigilavit studiis sub doctissimo moderamine præcellentis tunc & insignis Philologi DN. M. JOHANNIS KIRCHMANNI, quorum maturior viriditas parentum efflagitaret consensum, ut ipse ad exterâs oras Neophytus majoris eruditionis cupidus transferretur. Allectus itaque famâ Electoralis Academiæ, quæ in Regio Prussorum monte floret, isthuc abiit, & cum eximiâ laude aliquantisper ibidem commoratus, ut publico demonstraret specimine, quâ gnaviter philosophiæ navasset operam, conscriptam de Legibus Disputationem Politicam sub Præsidio Viri Maximè Reverendi & Excellentissimi DN. JOHANNIS QVISTORPII, Theol. D. & Professoris quondam in hac alma celeberrimum verò Philosophiæ Magistri pariterque Regiomonti degentis, felicissimè defendit. Inde ubi in patriam revertisset, uberrimo Juris studio incensus prælaudati Avi materni DN. GEORGI LUBBECHII, U. J. D. & Practici consultissimi vestigiis firmiter inharere decrevit, adjutus insigniter benigniori operâ celebratissimorum Antecessorum publicè hic privatimque tunc jura eruditissimè profitentium. Etenim haustâ non proletariâ Themidis scientiâ è privaris lectoriis & dispu-

& disputatoriis Collegiis, potissimum sub Nobilissimo Amplissimo & Consultissimo DN. D. JOACHIMO SCHNOBELIO famigeratissimo tunc Rostochiensis Antecessore, mox & Syndico Sedinensi Excellentissimo, habitis non modò in duobus, Juris scilicet civilis & feudalis, disputatoriis Collegiis publicis, & quidem priori binas è digestis, posteriori verò unam è Feudorum jure sub ipsiusmet, sed & aliam quandam de injuriis & famosis libellis sub Nobilissimi & Consultissimi DN. NICOLAI Schügen / Antecessoris celeberrimi præfidiis Disputationes juridicas omnes publicitus masculè defenfitavit. Post tam prælustria scientiæ juris documenta à Collegio nostro indeptus est facultatem Institutiones imperiales studiosæ Juventuti privatim prælegendi, nec diu post, die nimirum V. Febr. A. MDCLII. dissertatione inaugurali de intricatissimâ possessionum materiâ egregiè elaboratâ liberrimum sibi aditum ad summos in utroque Jure honores decentissimè comparavit. Ceterum nec dum deferbuerat in ipso ardentior cupido exoticas invisendi regiones, quo sine sibi proposito ut commodius potiretur, oblatam honoratiorem Ephori spartam, quâ studium, consilium, fidem, operam solertissimè accomodaret Nobili cuidam, & florentissimo Viro Juveni DN. JOHANNI RHEDERO Wilstrîa Holsato, Iubentissimè suscepit, hunc suæ curæ commissum Virum Juvenem adè indulgenter habens & sollicitè erudiens, ut ducis optimi exemplo hic non segnior miles instans, Lugduni Batavorum haut multo post doctorali pileo insigniretur, publicus Amstelianæ virtutis & diligentia præco ac testis. Allubuit hinc, quicquid visu memoratque dignum augustissima Britannia Galliaque imperia continent, attentissimis oculis usurpare, inque futuros aliquando publicos usus sollicitissimè observare. Interea cum domi vacans Secretarii Academici munus fieret, evedto ad Professorium culmen Viro Nobilissimo Amplissimo & Consult-

Consultissimo DN. HERMANNO ~~SEMBAKEN~~ / Antecessore quondam celebratissimo, redux ipse incolumis hanc sibi demandatam spartam pro virili per annos undè viginti exornavit. Vertente anno cum futuram vitæ sociam circumspiceret, ambire cepit clarissimam omnibusque virtutum, quæ in hunc cadere sexum possunt, dotibus cumulatissimam Virginem MARGARETAM SCHMIDIAM Eximii & præcipui Viri DN. THOMÆ SMIDII, Civis urbici primarii filiam, quæ divinâ sic disponente gratiâ, consentientibus utriusque partis parentibus cum ipso in manum convenit. Neque vero inheres jugale hoc vesticontubernium extitit, cum per septem exinde producta desideratæ fecunditatis ~~permissa~~, tres nempe filias & quatuor filios posteritati interesse & seriem generis sui prorogare consultissimo DN. Collegæ datum fuerit. Et licet filiorum aliquis JOHANNES A. 1660. immaturiori ævo ereptus, filiarumque quædam adulta jam, florentissima ætate & virtutibus virgo MARGARETA eodem ante annum mense, quo mortalitatem nunc exiit B. DN. Parens, acerbo funere merita, mox secuturum ad celestia gaudia patrem antecesserint, felicitius nunc cum illo in pacificis & tranquillis æternitatis mansionibus ævum acturi; Nihilo tamen minus superstites adhuc binæ filiæ coruscanti virginalium virtutum jubare fulgidissimæ ANNA & CATHARINA, tresque eximie indolis & optimæ spei filii THOMAS quidem & ANDREAS, U. J. Studiosi laudatissimi, ANDREAS verò humaniorum literarum cultor industrius, paterni decoris & laudis ceu nominis heredes duraturam hujus memoriam famamque honorificè propagant. Quæ verò aliquot retrò annis Amplissimo DN. Collegæ ex merito & solenniter indulta erat facultas capeffendi gradum in Jure utrum libet, incitavit ipsum, ut A. quidem MDCLVII. Utriusque juris Licentiâ, anno autem MD CLXXIV, Doctoris pileo in augustiori panegyri exor

ri exornari percuperet. Mox aliud insignius huic decori decus sociatum fuit. Singularis gratia Serenissimi Ducis ac Domini DN. CHRISTIANI LUDOVICI, Ducis Meceleburgici, Principis Vandalia Sverini & Raceburgi, Comitis item Sverinensis, Terrarum Rostochii & Stargardia Dynasta, Cancellarii Academiae Magnificentissimi, Domini ac Patroni nostri clementissimi, A. MDCLXXVI. Nobilissimo DN. Collegae Professionem institutionum, quam vacuum reliquerat humanis rebus excedens Vir Nobilissimus & Consultissimus DN. CASPAR HABERMANNUS Antecessor Excellentissimus, clementissimè contulit. Eadem Ducalis clementia & propensior gratia illum haud diu post, cum mortalibus interesse desisset Vir Nobilissimus Amplissimus atque Consultissimus DN. HENRICUS RUDOLPHUS REDEKERUS, Antecessor famigeratissimus, Serenissimi item Celsissimique Ducis Meceleburgici Consiliarius intimus, & Consistorii Ducum Assessor gravissimus, hujus supplere locum jusfit, adeoque Professore Pandectarum constituit A. MDCLXXXI. collato in simul ei Assessoris in Consistorio Ducum amplissimo munere. Quà fide quaque dexteritate his sibi commissis perfunctus fuerit B. DN. Collega officiis, quantà cum laude Jura publicè privatimque prælecta instillaverit bibulis Auditorum animis, quàm conspicuum se exhibuerit in magnifico regimine Academico, ad cujus gubernaculum ante triennium admotus ipsemet erat, quàm frequenter comitiis provincialibus tam hic Rostochii quàm Stellæmonti & Malchini indictis habitisque interfuerit, novissimè etiam ad publica, quæ hic Serenissimos inter Duces & status provinciales ultro citroque habita fuere, colloquia, à Serenissimo Duce Domino suo gratiosissimo clementissimè delegatus, quosque præterea gravitatis, doctrinæ, prudentiæ coruscos

B

undi-

undiquaque sparserit radios Amseliana Virtus, ea omnia, cum publica abundè deprædicet fama, nostris prolixius repetita illustrare encomiis haut opus esse remur. Egregia virtus abundè seipsa contenta est, quæ quidem quò major est & absolutior, hoc magis fugitat gloriam. Scimus honores & titulos & reliqua dignitatum ornamenta nostro pretio cara esse, suo vilissima: scimus ubi vera sit dignitas ac gloria, quæ citra ambitionis labem eximiiis virtutibus comparatur, quæ nullis invidiæ aut vetustatis telis perstringitur; Nihil enim est ex iis quæ homines ambitionis æstu inflammati anxie desiderant, quod non aliquando atteratur aut consumatur oblivione. Solus modestior animus & ambitiosæ laudum affectationis contemptor ipsâ temporis vetustate splendet, & seram posterorum progeniem tacitâ Virtutis admiratione defixam conciliat. Sed enim cum omnis noster status sub perpetuo motu consistat, & nullo intervallo distinctam felicitatem sperare lubrica mortalium conditio vetet, hinc plus simplici vice Hygejam minus propitiam expertus honoratissimus Dn. Collega alternantis cum sanitate adversæ valetudinis impetum effugere nequirit, qui & ad fatalem eum metam demum deduxit. Dum quippe peripneumonia, continuusque pettoris dolor, empyema, hæmoptysis, dyspnœa acutè febriculosum gravissimè angerent, tabificorumque magis & magis irruentia symptomatum pallida examina omne virium robur enervarent, & pretiosissima quæque cordialia ac alexipharmaca ab Experientissimo & Nobilissimo Dn. Medente D. BERNHARDO BARNSTORFFIO practico clarissimo præscripta pertinacior invalentiæ vis eluderet, convasandum esse ratus Excellentissimus Dn. Collega, eucharistico, quod moribundis ad Daum iter instituentibus dari consuevit, corporis & sanguinis Dominici sacramento refici expetit, ut instructor ad illam beatior

rem

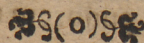
rem, quam mens imminentem præſagiebat, emigratio-
nem foret. Accitus ergo cœleſtis veniæ nuntius Vir plu-
rimum Reverendus Ampliſſimus & præclariffimus Dn.
M. HENRICUS CARMONIUS Paſtor cathedralis vigi-
lantiffimus comparuit, acceptâqve prius religioſiſſimæ
pietatis confeſſione, ſacris ægri deſideriis ſatiſfecit, & cœ-
leſte *εὐόδιον* illi in ſpectatiſſimâ ac tanti caſum Viri
lugentium coronâ ſubminiſtravit. Dehinc compoſitam,
ad quodvis diviniæ voluntatis arbitrium animam conti-
nuâ rerum divinarum meditatione fovit, & poſtquam ulti-
mum ſed luctuoliſſimum vale ſvaviſſimæ, cui ad aras
ſacramentum individui conſortii dixerat, maritæ & di-
lectiſſimis liberis mœrore fermè exanimatis totisqve at-
tonitis & dolore rigentibus affectuoſius dixiſſet, die vigeſi-
mæ ſeptimo Maji labentis anni circiter undecimam ma-
tutinam, ſexaginta prope annis in ærumnoſo orbe hoſpes
placidiſſimè expiravit. Sic diſſipato divulſoqve mortali-
tatis glutinamento in auguſtius longeque firmiter ſe pene-
travit contubernium liberrimus ab ulteriori fragilitate,
ſpiritus B. Dn. Collegæ, ubi, quæ hic in evanidis cauſarii
corporis atregiis perpeſſus eſt variantis fati ſaſtidia, ſere-
niſſimus vernantis palatii cœleſtis tenor diſpellit, æter-
nâqve ipſum plenè ſaturum dubiæ mortalium cœnæ dul-
cedine demulcet refocillatqve. Neque tamen honora-
tior ejus memoria Collegio noſtro unquam excider, utpo-
te cui iſthoc aſſeſſore quondam frui, uti gratiſſimum exti-
tit, ſic nec ejus poſt fata dememiniſſe arctior amicitæ ne-
xus permittet. Ceterum quæ vobis, ærumnoſiſſima Vidua,
indoleſcentes liberi! quæ tibi, mœrore immerſa Familia,
Amſeliana, mens ſedeat exulcerata, ſatis, ſuperque lamenta-
bilis prodit vultus; in altum extenſæ manus, diſtorti ocu-
li, comæ nudatæ vulſæque ingeminant, propalant, expo-
nuntqve. Verecundiam omnem calamitas excutit, &
ingenitum à naturâ pudorem mali viſ captivum ducit. La-
menta

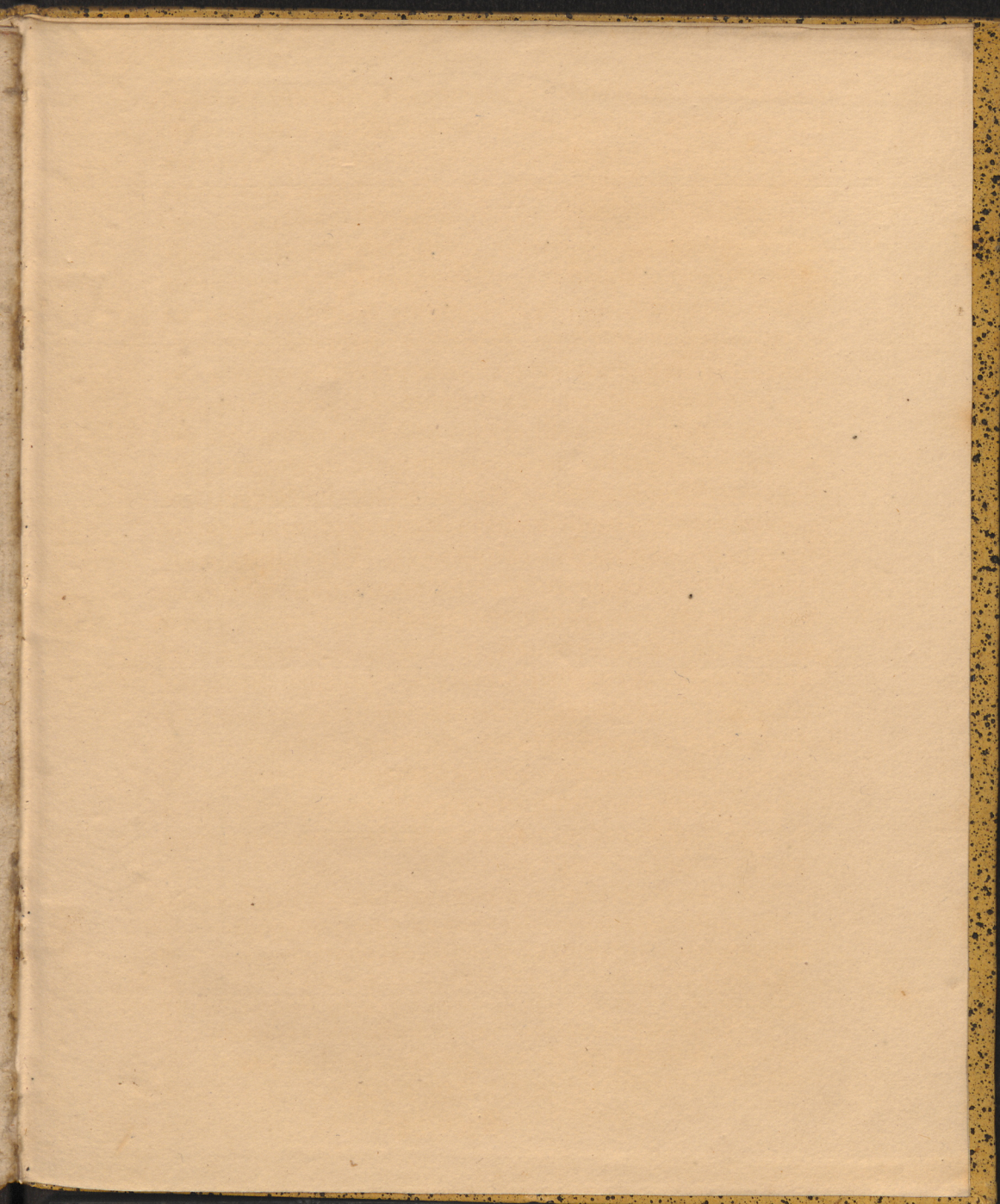
mentabiliter angitur & lugubriter diverberatur faucibus
& cum enormi solatii deliquio conflictans amor: ciet
ululatus, videt nec videt, cursu fertur, miserabile est ejus
silentium & loquitur dolentiùs. Nullas planè vel exiles
capit inducias, noctes etiam sine somno absomit, dies no-
ctibus nocentiores experitur, cubili exilit, miseriam con-
fero clamore exaggerat. Neque tamen omnes obices
omniaque repagula, Vos afflictissimi, exundanti laxanda
erant dolori. Adest, qui indignabundum increpat affe-
ctum, & jussis conticescere vehementioribus tristitiæ fla-
bris halcyonia adducit, ut differenet. Nil proderit, quan-
tumvis exusti & exhausti malis vociferatione funestâ de-
ploretis hunc casum, ut nec ipsum quidem tempus quie-
tis quietem vobis afferat. Solum benignius Numen hæc
tollere poterit mœstitiæ onera, & tam quidem citò tamq̃;
facile ut stipulam vortex vel typhon. Illud intimiùs ve-
stræ misertum lugubrioris sortis clementissimè efficiet, ut,
qui malipræsents gravitate estis præstricti, evanescentem
calamitatis æstum sentiatis, non ultra clamoribus vagis
non querelis inconditis indulturi. Is, cui serviunt Vir-
tutes, curationes parent, obtemperant sanitates, vestro me-
deatur potentissimè vulnere, lenem ipsi inducat cicatri-
cem, consolidatosque reddat à mœrore animos, jacen-
tes ipsius requirat benignitas, ut in integrum restituta ve-
stra incolumitas ad numeros exactissimæ decurrat felici-
tatis, plenissimè lætificata.

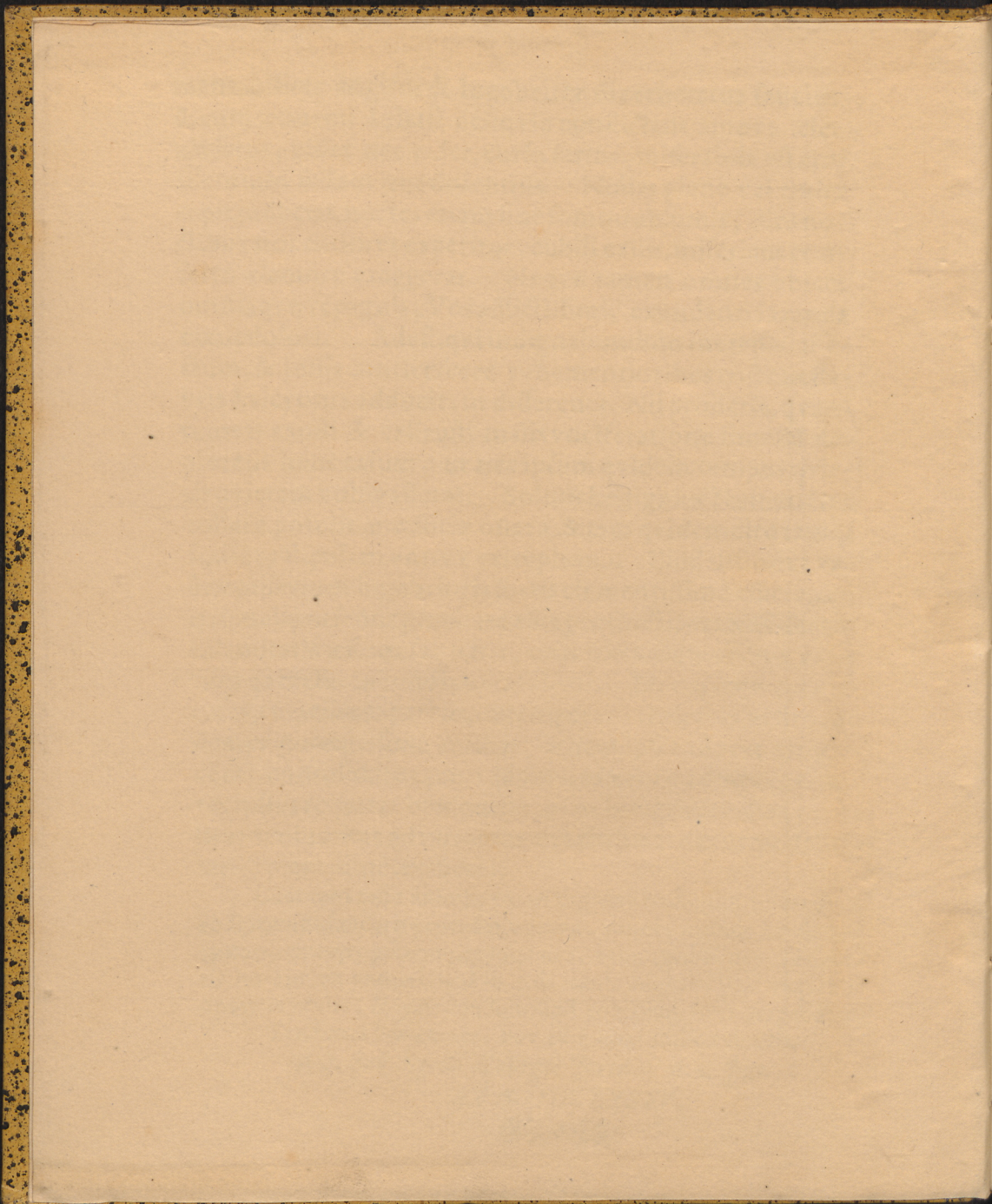
Cum verò casto animâ corpori suprema hodie sint solvenda, ut
eò solennius funebris procedat pompa, omnes ordinis Academi-
ci fautores civesque percomiter rogamus, velint, quibus commodum
est, hora primâ pomeridianâ in Æde Jacob. numerosiori frequentiâ
exequivas venire, & inter eundem istud nobiscum seriò perpendere:
Tendimus huc omnes, hæc est domus ultima cunctis.

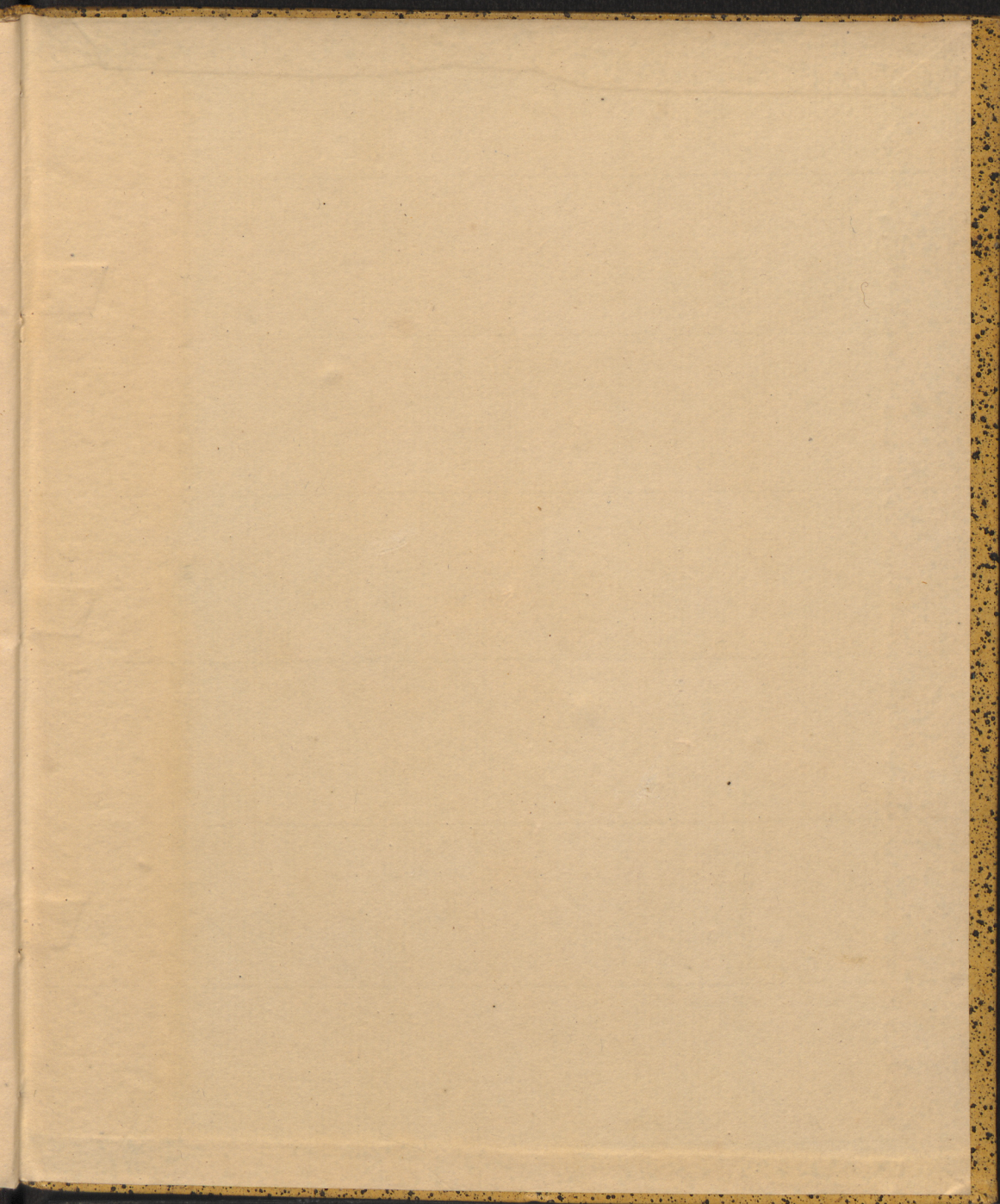
P. P. Sub Sigillo Collegii Juridici d. 2. Jun.

A. R. S. MDC LXXXV.

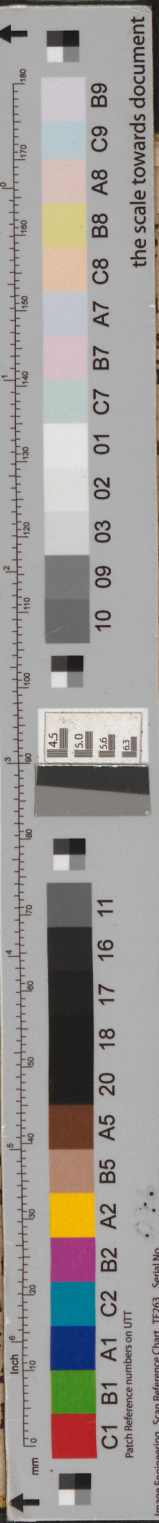

rem, quam mens imminentem praesentem foret. Accitus ergo caelestis venerandum Reverendus Amplissimus & pater M. HENRICUS CARMONIUS Pastoralissimus comparuit, acceptaque pietatis confessione, sacris aegri desiderate *εφ' οδου* illi in spectatissima ac diligentium coronam subministravit. De ad quodvis divinae voluntatis arbitrium nuam rerum divinarum meditatione formum sed luctuosissimum vale suavis sacramentum individui consortii dilectissimis liberis mœrore ferme exanimitis & dolore rigentibus affectuosiùs in septimo Maji labentis anni circiter tutinam, sexaginta prope annis in ærum placidissimè expiravit. Sic dissipato ditatis glutinamento in augustius longeque travit contubernium liberrimus ab uli spiritus B. Dn. Collegæ, ubi, quæ hinc in corporis atregiis perpeffus est variantissimus vernantis palatii caelestis tenamque ipsum plenè saturum dubiæ morcedine demulcet refocillatque. Neque tior ejus memoria Collegio nostro unquam te cui isthoc assessore quondam frui, uti tit, sic nec ejus post fata dememinisse arxus permittet. Ceterum quæ vobis, ærum indolentes liberi! quæ tibi, mœrori in Amfelianna, mens sedeat exulcerata, satis, bilis prodit vultus; in altum extensæ mali, comæ nudatæ vulsæque ingeminant nuntque. Verecundiam omnem caliginitum à naturam pudorem mali visca

the scale towards document

ratio-
ir plu-
s Dn.
s vigi-
issima
& cœ-
n Viri
sitam,
conti-
m multi-
d aras
& di-
ve at-
viges-
n ma-
nospes
ortali-
pene-
itate,
ussarii
ser-
æter-
e dul-
nora-
utpo-
exti-
e ne-
idua,
nilia,
enta-
ocu-
expo-
cit, &
La-
enta